

Теза да прекидач „мира и рата“ у рукама држе баш Албанци све више се потврђује, а најновија вест која иде у прилог томе дошла је из уста, а кога другог до албанског премијера Едија Раме – ако Македонија не испоштује Охридски споразум, Албанија ће блокирати Македонију на путу ка НАТО-у.

Десет сати преговора у Стразбуру, два састанка, два митинга. Ово је резултат македонске кризе, настале после сукоба двеју политичких опција — опозиционог Социјалдемократског савеза Зорана Заева и актуелног премијера Николе Груевског, лидера владајуће коалиције ВМРО-ДПМНЕ.

Епилог — општеприхваћен модел на Балкану — сложили смо се да се не слажемо.

Политички вулкан који се ових дана активирао у Македонији делује као да се смирује, међутим, мирис лаве која се већ излила још увек се осећа у ваздуху.

Да ли ће вулкан бити активиран или не умногоме зависи од политичког става Албанаца у овој држави. Теза да прекидач „мира и рата“ у рукама држе баш Албанци све више се потврђује, а најновија вест која иде у прилог томе дошла је из уста, а кога другог до албанског премијера Едија Раме — ако Македонија не испоштује Охридски споразум, Албанија ће блокирати Македонију на путу ка НАТО-у.

И Заев и Груевски сагласни су да им је Европска унија политички циљ. Неко би рекао и једини спас у овом моменту, јер ако се у Македонији кресне још само једно дрвце шибице на погрешном месту — ватру неће угасити нико.

Док су код Заева Албанци уз зурле, гочеве и везане заставе Албаније и Македоније дошли међу првима, код Груевског је скуп био препун српских обележја.

Тога су, изгледа, свесна и двојица лидера супротстављених страна. Јер избегавање сукоба 300.000 људи (колико их је укупно било на оба протеста одржана у мање од 24 сата) у Скопљу, граду са пола милиона становника, без иједне бачене петарде или инцидента ма како малог интензитета — није могуће без озбиљног договора политичких супарника.

Треба имати у виду и то да се све дешавало на мање од километар удаљености — толико има од Собрања, где су митинговале присталице Груевског, до зграде Владе Македоније, где су протестовале присталице Заева.

Ако би се изводио неки закључак из говора и једног и другог — утисак је да је нека врста избора или неке промене свршена ствар, јер су и један и други практично изнели свој изборни програм.

Међутим, ако би се правила нека паралела, пре профил оних који су се могли видети на једном или другом политичком скупу, и ако би из њега могло нешто да се „чита“, он би изгледао отприлике овако: Скуп који је организовао Заев очито је покушај да се покрију сви социјални сталежи, грађанске опције и мањинске заједнице, укључујући и врло младу популацију са, рекло би се, тек стеченим правом гласа. Груевски се држао опробаног политичког тела — сталеж средње класе и средњих година, укључујући старију популацију.

Оно што је драстична разлика ова два скупа јесте албански фактор. Док су код Заева Албанци уз зурле, гочеве и везане заставе Албаније и Македоније дошли међу првима, код Груевског је скуп био препун српских обележја.

(Спутник)